

“నేను సినిమాకు పోతున్నాను”
అన్నాడు మొగుడు.

“ఈ సినిమా ఏమిటో నాకు తెలుసు!”
అనుకున్నది భార్య. “నేనుకూడా
రానా?” అన్నది.

“అయి మంచిసినిమా కాదు, నిద్ర
పట్టక పోతున్నాగాని.”

‘ఈ నిద్రపట్టకపోవటమూ నాకు
తెలుసు!’ అనుకున్నది భార్య.

ఇవ్వాళ ఎనిమిదిన్నర పాసెంజరుకు
ప్రసాదరావు బెజవాడ వెళ్ళాడు. ఇంటి
దగ్గర నీలవేణి ఒంటరిగా ఉంటుంది.
అయ్యగారు తొమ్మిదింటికే సినిమావంక
పెట్టి వేంచేస్తున్నారు.

ఎట్లాచేస్తారో మ గ వా శ్చి ం త
దుర్మార్గం? తన స్నేహితుడి భార్య
కదా?

వాళ్ళిద్దరికీ—తన భర్తకూ, నీల
వేణికి,—ఏదో సంబంధం ఉండవచ్చు
నని ఇవాళ ఉదయమే తనకు అనుమా
నం పోవడమూ, ఆ అనుమానం కాస్తా
ఇప్పుడే రుజువుకావడమూనూ!

నిజానికి తన భర్తకంటే ప్రసాద
రావు ఎన్నోరెట్లు అందగాడు. ఆతని
మీద తనకు ఎన్నిసార్లు బుద్ధిపోలేదు!
తను తూలించా?

నీలవేణి-పేరు ‘నాజుకేగాని-తన
కంటే ఏ విధంగా అందకత్తె? తలుచు
కున్నకొద్దీ మండిపోతున్నది...ఈ
పాటికి తన భర్త ప్రసాదరావుగారింటికి
నగందూరంలో ఉంటాడు...ఆమె చివా
లున లేచింది. దీపంతగ్గించి, తలుపు
లన్నీ దగ్గరగా వేసి బయటికొచ్చింది.
బయటి తలుపు గొళ్ళెంపెట్టి ప్రసాద
రావుగా రింటికేసి బయలుదేరింది.

ఆటే దూరంలేదు. అదే ప్రసాదరావు
గారిల్లు. తన భర్త జాడ ఎక్కడాలేదు.
రోడ్డు లాంతర్లున్నచోట తప్ప అంతా
చీకటి. అంతా నిశబ్దం. చలికాలం కావ
టం మూలాన రోడ్డుమీద ఒక్కవురుగు
లేదు, తొమ్మిదింటికే.

ఎదురుగా ఎవరో వస్తున్నారు, ఆమె
గుండె గుబుక్కుమన్నది. అమ్మో!
ప్రసాదరావు! రైలుకు పోనేలేదు.

ఇంటికి తిరిగి వస్తున్నాడు; వెళ్ళాం
రహస్యం తెలిసిందో ఏమో;

అతన్ని లోపలికి వెళ్ళనివ్వరాదు.
కొంప పోతుంది.

అమె నాలు గడుగులు ముందుకు
నడిచి ప్రసాదరావును సమీపించింది.

ప్రసాదరావు నిర్భాంతపోయినాడు.

“ఎమమ్మా ఎవరికోసం? ఎక్కడికి?”

అన్నాడు అతను. తను నవ్వింది. ఇంకా
నయం, నవ్వగలిగింది.

“మీకోసమే!” అంది తరువాత
అతనేమనుకున్నా సరే;

“నా కోసమా! నా ప్రయాణం అగి
పోయిందని ఎట్లా తెలిసిందీ?”

“మీరు కూడా ప్రయాణమైనారని
నాకు తెలీదు.”

“పోనివ్వండి, నాతో ఇప్పుడేంపని!”

“మీతో ఒక అరగంటసేపు రహ
స్యంగా మాట్లాడాలి.”

అతను నమ్మటంలేదు. “మా గొడ్డ
పాకలో కూర్చుందామా?”

తను సరే నన్నది.

అతను ఒక నులకమంచం వాల్చి
“కూచోండి!” అన్నాడు.

తను కూచుని అతని చెయ్యిపట్టుకు
బలవంతాన కూచోవెట్టింది. అతనికి
అర్థమయింది.

“ఈ ఆలోచన ఎంతకాలంనుంచీ?”
అన్నాడతను దగ్గరికి జరిగి.

“మనం చాలా తప్పు చెయ్యబోతు
న్నాం. నాకు నీమీద ఎంతకాలంనించో
ఉంది. స్నేహితుడి భార్యవని చంపు
తున్నాను.....అదీకాక మా ఆవి
డంటే నాకు చాలా గౌరవం.”

“మీ ఆవిడ! ఆయ్యోరాత!!” అను
కుంది తను.

“ఈ వెధవ గొడ్డపాకా ఏమిటి?
మనం మీ యింటికి పోదాం?” అన్నా
డతను.

“మా యింటికి? వద్దు!”

“ఎం మీ ఆయన ఇంట్లో లేడుగా!”

అమె చివారున లేచింది. ఇతనికంతా
తెలుసు. తను నిష్కారణంగా శీలం చెడ
గొట్టుకున్నది.

“ఎట్లా తెలుసు?” అన్నది వణుకు
తున్న గొంతుతో.

“వాడు సినిమాకు వెళుతూ దారిలో
నాక్కనిపించాడే!”

తను ఇక అక్కడ ఒక్కక్షణం
ఉండలేదు, పరిగెత్తింది. వెనకనించి
దయ్యాలూ, భూతాలూ తరుముకొస్తు
న్నట్లు పరిగెత్తి కడప్రాణంతో వచ్చి
కొంపలోపడి తలుపు బిడాయించు
కున్నది.

